

Postvæsenet et Erstatningsansvar, som strækker sig ligesaa vidt, som Ordlyden i Postlovens § 17 tilstøder, er det anset nødvendigt at give Bestemmelsen den her foreslaaede Affattelse, hvorved dens Mening træder klarere frem.

§ Postloven af 1871 § 17 indeholdes en Forskrift om, at den betalte Porto godtgøres, naar en Forsendelse bortkommer. Da den samme Grund, som har ført til denne Regel, nemlig at Forsendelsen ikke er kommen Adressaten i hænde og Formaålet for dens Befordring med Posten saaledes ikke opnaaet, ogsaa taler for at godtgjøre Portoen, naar Forsendelsen er bestadiget og denne Bestadigelse har bevirket, at dens Modtagelse nægtes af Adressaten, er Bestemmelsen om Portuens Tilbagebetaling her foreslaaet saaledes, at den ogsaa omfatter det sidstnævnte Tilfælde.

Den i Postloven af 1871 § 17 optagne Definition af, hvad der forstaaes ved, at en Forsendelse er i „Postvæsenets Værg“, er her ændret saaledes, at det gjøres klart, hvad der iøvrigt altid har været anset for gjældende Ret, at det danske Postvæsen ikkun bærer Ansvar for Forsendelsens Befordring paa dansk Postomraade.

ad § 4.

En Bestemmelse som den anførte anses det nødvendigt at søge indført, for at forhindre de Forstyrrelser i Brevbeførgelsen, som opstaa ved, at Postvæsenets Brevkasser og Kasser, som anbringes af private Entreprenører, forvexles af Publikum, og som hyppigt forekomme i Kjøbenhavn, efterat der i denne By er bleven indrettet en privat Brevbefordring. Selv om de Brevkasser, der ophænges af Andre end Postvæsenet, i Udseende og Størrelse gjøres meget forskjellige fra Postvæsenets, vil dog idelige Forvexlinger forekomme, hvad der vel navnlig hidrører fra, at Nedlægningen i Kasserne meget ofte besørjes af Børn eller Tjenestefolk. Slige Feiltaagelser have en særdeles skadelig Virkning for Postvæsenets Brevbeførgelse, saavel derved, at Postvæsenet belejres med en Del Forsendelser, som det ikke lovligt kan besørge paa en anden Maade end ved at opkræve fuld Porto som for usranterede Breve hos Modtageren, hvad der som oftest fører til, at Modtagelsen nægtes, — som ogsaa fordi paa den anden Side en Del af de Forsendelser, som ere bestemte til Postvæsenets Besørgelse, gaa over til den private Brevomdelingsentreprise, som ikke kan indlade sig paa at besørge saadanne Breve, af hvilke den ingen Indtægt faar, selv naar deres Besørgelse udenfor Posten er lovlig (Kotalbreve). Herved lider ikke blot Postvæsenet et Tab i Indtægter, men der opstaar tillige en tilfyneladende Usikkerhed i Brevbefordringen, som er til Skade for Post-

væsenet. Selv om der finder en Aflevering Sted til Postvæsenet fra den private Entreprise af saadanne Breve, som ere fundne i dens Kasser, er dette dog Noget, som i ethvert Tilfælde vil bero paa Paalideligheden og Tjenesteiveren hos de af den private Entreprise antagne Bude. Det anses derfor nødvendigt, at der forbeholdes Postvæsenet Eneret til at anbringe Brevkasser eller andre Brevindsamlingsindretninger paa eller ved offentlig Gade, Vej eller lignende Sted.

ad § 5.

§ denne Paragraf er den samme Regel, som nu findes i Postlovens § 18, uforandret optaget, men der er derhos tilføjet en Bestemmelse om Foraldelse af Fordringer ligeoverfor Postvæsenet paa Betaling af Postanvisnings- og Postopkrævningsbeløb, skjøndt saadanne Fordringer ikke egentlig kunne kaldes Erstatningsfordringer.

Det maa anses for aldeles nødvendigt at have en Forældelsesfrist for Fordringer paa de omtalte Beløb, som er kortere end den almindelige Præskriptionsfrist af 20 Aar, der gjælder efter den danske Lovgivning. Det vil efter længere Tids Forløb være forbunden med Vanstielighed at ophylse, om og hvorledes Udbetalingen har fundet Sted, navnlig om den er flet til rette Bedkommende, og et saadant Bevis, som maa paahvile Postvæsenet, medfører ialtsald Nødvendigheden af, at man, for at sikre Postvæsenet eller dets Betjente mod Tab, maa opbevare de kvitterede Anvisninger med tilhørende Regnskabsdokumenter samt eventuelt Fuldmagter til at kvittere for Beløbet paa Modtagerens Vegne, saalænge Fordringer paa Udbetaling kunne fremkomme, altsaa nu i 20 Aar. Denne Opbevaring er imidlertid nu paa Grund af de herhenhørende Forsendelsers store Mængde, aldeles uoverkommelig, da den fornødne Plads til at opbevare de omtalte Dokumenter saaledes, at de kunne staffles frem, naar de skulle bruges, ikke vilde kunne tilveiebringes uden meget store Beføstninger. Det foreslaas derfor her at indføre en kortere Forældelsesfrist for Fordringer paa Udbetaling af Postvæsenet af Postanvisnings- og Postopkrævningsbeløb, hvilken Frist antages hensigtsmæssigt at kunne sættes til 6 Maaneder efter den paagjældende Forsendelses Indlevering.

ad § 6.

Da det maa anses nødvendigt at have nogen Tid til Raadighed til at træffe Foranstaltninger til denne Lovs Gjennemførelse, navnlig til Trykning af Adressobrevene, er Fristen for dens Ikrafttræden fastsat til 1ste Juli 1884.